

Ukrajinské novinky a politická všehochuť

Jane Kaufman, 15. září 2022

Zdá se, že nespokojenost se současnou vládou na Ukrajině stále stoupá. Přesto není Zelenský ochoten se vzdát a nemůžeme se divit – je to jeho nejlepší role jakou kdy hrál a po jejím skončení není nic, vůbec nic jiného. Je to prakticky vrchol jeho herecké kariéry.

[Politický novinář z Oděsy](#), Alexander Nepogodin je toho názoru, že Zelenský je dokonce připraven svoji moc ještě víc upevnit. Údajně s tím začal dávno předtím, než Rusko vtáhlo na Ukrajinu. Všecko, co doposud dělal bylo, že potlačoval jakoukoliv kritiku sama sebe a svého režimu, odstraňoval hromadně opozici a údajné „zrádce,“ a nebylo mu zatěžko odstranit ani ty, kteří byli jeho dlouholetí přátelé a stáli při něm.

Jenže jak se situace vyvíjí, tak nejen lid, ale i armáda jsou nespokojeni s jeho jednáním. Něco takového neuniklo ani novinářům a ti uvažují, že Zelenský bude nahrazen a nejpravděpodobnější náhražka by byl hlavní velitel ukrajinské armády, Generál Valerij Zálužný (obrázek). Všimněte si hitlerovského kříže na jeho pokrývce hlavy. A pak nám budou něco vykládat o tom, že ukrajinská armáda nemá nic společného s nacismem, když jsou označeni jeho symbolikou.

Nacistický kříž z války

Na to, že by Zálužný převzal jeho místo, Zelenský okamžitě zareagoval a zdálo se, že se chystá Zálužného odstranit a nahradit ho velitelem pozemních sil Alexanderem Syrským. Zálužný je ale mezi Ukrajinci značně populární a je uvažováno, že spíš bude Ministrem obrany. To se na první pohled zdá být lepší pozice, ale ve skutečnosti jde o ztrátu kontroly a ztrátu vlivu na armádu, protože podle podivného

ukrajinského zákona musí být ministr obrany civilista.

Další rozšiřovaná spekulace je, že současný Ministr obrany Alexej Reznikov povede vládu, Zálužný převezme Rozvědku a současný šéf Rozvědky, což je Kiril Budanov, nahradí Zálužného jako vedoucího armády.

Zálužný sám není těmito změnami nadšen. Jeho vztah se Zelenským je prý naprosto v pořádku, ale jak řekl jistý člen ukrajinského Parlamentu, „vítězství může mít pouze jednoho otce.“

Že existují nesrovnalosti mezi ukrajinským prezidentem a jeho generály, je známo. S největší pravděpodobností obviňují z neúspěchu jeden druhého a ještě k tomu přispívá notná dávka žárlivosti a nedůvěry. Dimitrij Medvěděv, předseda ruské Bezpečnostní rady je toho názoru, že postupně situace na Ukrajině vyústí ve státní převrat, který bude následován uznáním rozdělení země podle současného stavu, kdy její podstatná část připadne pod Rusko.

Běloruský President Alexander Lukašenko je toho názoru, že je zde snaha o rozkouskování Ukrajiny, čemuž konflikt mezi presidentem a vojenským vedením jen napomáhá. Myslí, že vojáci jsou dnes ti jediní, kteří mohou praštit pěstí do stolu a říct: „tak dost! Teď je nutno se na něčem domluvit, nebo Ukrajina zmizí z mapy světa.“ A president proti tomu nemůže nic říct, protože už nemá žádné slovo. Dnes vládne na Ukrajině vojenské vedení.

Následkem všech těch pomluv a spekulací, Zelenský obrátil a okamžitě se vyskytly zprávy, že Zálužného nahrazovat nemíní, protože by to ohrozilo jeho vlastní pozici. Zdá se, že je to snaha popřít možnost, že by Zálužný mohl být jeho protivníkem a zároveň pokus o to, jak nastavit situaci, aby bylo možno Zálužného politicky zlikvidovat. To je velmi obtížný úkol, když přihlédneme k jeho popularitě mezi lidmi, mezi vojskem a na společenských stránkách.

Odkud tyto manipulace přicházejí

Kupodivu, ne ze Západu, jak by si mnozí mohli myslet. Nedávno odkryla Státní bezpečnost Ukrajiny (SBU) tajné, pro-ukrajinské centrum, se zaměřením na společenské zprávy na internetu, které se zabývá vytvářením domácí propagandy. Jeden z jejich projektů byl zaměřen na vytváření konfliktu mezi presidentem a hlavním vedoucím ukrajinské armády Zálužným. Zároveň s tím byla snaha zdiskreditovat manželku Presidenta Zelenského.

To všecko je prováděno skrze „boty,“ což je výraz, pocházející od slova robot. Jsou to automatizované odpovídací služby, někdy zvané trollové, které dokážou rozumět smyslu napsaného textu a podle svých možností na něho celkem rozumně odpovědět. Většinou jsou naprogramováni na potírání a popírání zpráv, které by se cenzuře nezamlouvaly.

Co se týče Ukrajiny, v období mezi 23. únorem a 8. březnem 2022 bylo na Twitteru vytvořeno neuvěřitelné množství 5,2 milionu tweetů, z čehož 60-80% pocházely z padělaných účtů a 90% byly pro-ukrajinské. Tyto účty byly na příklad, #IStandWithUkraine, #IStandWithZelenskyy. Stačí se pár minut probírat společenskými stránkami a člověk narazí na obrovské množství anonymních, nedávno založených účtů, které chrlí pro-ukrajinskou, pro-NATO a pro-válečnou propagandu a drsně útočí na každého, kdy by zastával jiný názor. To je činnost botů.

V době, kdy na příklad Rusové převzali Cherson, nebo jadernou elektrárnu v Záporoží, došlo k obrovské reakci, způsobené právě těmito boty. Protože skoro všechny tyto zprávy jsou psány v Angličtině, je usuzováno, že se jedná o propagandu pro anglicky-mluvící země. Bylo ale rovněž značné množství zpráv v Ruštině.

Media jsou toho názoru, že tato propagační buňka je spojena s bývalým presidentem Ukrajiny, Porošenkem. Poradce současného presidenta, Aleksej Arestovič proto nařkl opozici, obzvláště pak „Evropskou stranu solidarity,“ kterou Porošenko vede, že kvůli svým osobním zájmům zkoušejí přivést Ukrajinu znovu do politické krize, která vyústí ve vojenský puč.

Nic z toho ale nemá vliv na popularitu Valerije Zálužného, který je stále dál považován za hrdinu nejen armádou, ale i běžným lidem. Německý časopis „Bild“ o něm dokonce nedávno napsal, že „tento generál dává Ukrajině naději.“ A mnozí pozorovatelé jsou toho názoru, že jakmile válka skončí, Zálužný opravdu nahradí Zelenského. K něčemu takovému dodává Bild poznámku, že „současný president Ukrajiny tím příliš nadšen není.“

Také polský časopis „Gazeta Wyborcza“ se připojil se svojí částí chvály Zálužného, kterého nazvali „prvním atamanem na Ukrajině.“

Zatím co Zálužný je opěvován, západní tisk a media začala pomalu Zelenského pranýřovat. Píší o něm, že nedovede spolupracovat, podporuje korupci na Ukrajině, vyčerpává vlastní armádu a organizuje přehnanou mobilizaci. Postupně začal na toto téma psát tisk po celém světě, německé noviny „Die Welt, americké „New York Times,“ také „Sky News“ v Australii a všichni, jeden po druhém, tak jak mají přikázáno, zkoušejí Zelenského zdupat.

Další „čistky“ očekávány

Začalo to vyhozením hlavní soudkyně Irine Venediktové a vedoucího SBU Ivana Bakanova koncem letošního července. V současné době jsou očekávány další čistky. Kolují pověsti o tom, že někteří vysoce postavení vládní úředníci budou vyhozeni a nahrazeni jinými a dokonce i vláda Premiéra Denise Šmigala prý skončí.

Odstranění Venediktové a Bakanova byl obzvlášť silný čin. Zelenský se vymlouval, že jak v SBU, tak v soudcovství bylo příliš mnoho zrádců. Prý asi 60 SBU agentů zůstalo v Rusy okupovaných částech Ukrajiny a začali pracovat pro ně. Přitom Bakanov, spolu se Zelenským byli partneři v televizním studiu Kvartal 95 a Bakanov byl vedoucí Zelenského politické strany „Sluha lidu.“ Venediktová zase byla jeho spojenec dávno před nastoupením do role presidenta a také vedla Státní vyšetřovací kancelář.

Zhruba ve stejné době začalo SBU vyšetřovat bývalého zástupce Ministra národní bezpečnosti a Obranné rady Ukrajiny, Major Generála Sergěje Krivonosa. Zelenský nemile nesl jeho kritické poznámky o vedení vojska a o tom, že neinformoval národ a nepřipravil se na vpád Rusů. Krivonos je také poměrně populární mezi lidmi. V r. 2019 kandidoval na presidenta, ale později kandidátku stáhl, ve prospěch Porošenka.

Krivonos uvažuje, že za chováním Zelenského je žárlivost na jeho popularitu mezi vojskem. Dověděl se totiž od vedoucích SBU, že Zelenský vydal nezákonný příkaz, kterým zabránil Zálužnému, aby ho povýšil. Proto je Krivonos přesvědčen, že Zelenský ho vidí jako soka.

Další protivník Zelenského, Dimitrij Razumkov byl odstraněn z pozice Mluvčího parlamentu. Zelenský se tím připravoval na další presidentské období, protože Razumkov se mohl stát jeho vážným konkurentem. Razumkov byl dlouhou dobu ten druhý ve vedení vládnoucí strany a to, spolu s osobními známostmi mu skýtalo značnou podporu na získání presidentství.

Asi rok před tím, než byl odstraněn, přestal Razumkov podporovat rozhodnutí Národní bezpečnostní rady, což je poradenská organizace presidenta a začal přicházet se svými vlastními plány. Měl připraveny změny pro ukrajinský Ústavní soud, pozemkové reformy, způsob jak zjistit nezákonné bohatství a jak se zbavit oligarchů. Jeho návrhy byly častěji přijaty než ty, které Zelenský chtěl prosadit. To samozřejmě vážně narušilo jejich přátelství.

Ani obyčejní lidé jim neuniknou

[Ukrajinská vojska](#) se znovu zmocnila městečka Balakleja a několika dalších v charkovské oblasti a Státní vyšetřovací kancelář ihned začala „filtraci“ obyvatelstva. Chtějí vytřídit ty, kteří prý by

mohli představovat ohrožení státu. Ve skutečnosti pátrají po všech, kteří spolupracovali s Rusy, když tito drželi město před nimi.

„Čas zúčtování se přiblížil,“ prohlásili a poté obvinili starostu města ze zrady, protože spolupracoval s ruskými vojsky tím, že jim pomáhal rozdávat humanitární pomoc, což byly potraviny, léky a věci běžné denní potřeby.

Balakleja má pouze 25 000 obyvatel a byla převzata ruskými vojsky koncem března. Ukrajinci v současné době převzali město zpátky.

Přesto jsou lidé, kteří Zelenskému skálopevně věří

Mnozí Ukrajinci si nedokážou představit zemi bez silného vedení, kterému dávají přednost před demokracií. Nemají vůbec nic proti tomu, když je kritika zakázána, protože si myslí, že je důležitější sjednotit se a stát za svým vůdcem. Kvůli jejich nekritičnosti jim zřejmě ani nevadí, že ten vůdce za moc nestojí a že nesleduje jejich dobro. To všecko podporuje snahu Zelenského o upevnění jeho pozice i za cenu, že se násilím zbaví svých protivníků.

Lidé si neuvědomují, že změny, které Zelenský neustále zavádí, směřují k tomu, že se centrum moci, včetně právního sektoru pomalu přesunuje k výkonné části vlády a to specificky k Radě národní bezpečnosti a obrany, jejíž složení Zelenský sám určuje. Všechna jejich rozhodnutí jsou rovněž vykonávána až na základě jeho souhlasu.

Kvůli ukrajinskému zákonu o sankcích, který umožňuje uvalit ekonomické sankce na kteréhokoliv občana, který by se jevil jako ohrožení národní bezpečnosti, moc této Rady je prakticky neomezená. Člověk, na kterého by byly takové sankce namířeny je obchodně a politicky vyřízen, protože veškerý jeho majetek je zablokován a jemu nedostupný.

Toto všecko hraje dohromady s návrhem zákona pro mediální zdroje, podle kterého kdyby kterákoliv media vydávala ven materiál, který by byl v rozporu s názory současného vedení státu, tak mohou být blokována stejným způsobem. Takto začíná prosvítat celkový obrázek, který ukazuje, že Zelenský postupně převedl veškerou moc sám na sebe a dokonce vyřadil z rozhodování i právní systém Ukrajiny, který sice není ideální, ale přece jen jakýsi je.

Vztahy mezi Zelenským a jeho vnitřním okruhem ukazují na to, že se současný ukrajinský prezident považuje za hlavní moc ve státě. On sám je ten hlavní hráč a ti ostatní jsou pouze pomocníci. Skutečnost, že láska Západu vůči němu slábne, naznačuje, že může v brzké době dojít na Ukrajině k podstatným krizovým situacím.

Dnes, kdy Ukrajině hrozí, že přestane existovat jako nezávislá země se ani nemůžeme divit tomu, že nastal shon po dalších hrdinech, kteří by mohli diktátorsky naladěného Zelenského nahradit. Takže odpověď na otázku, jaké změny je možno na Ukrajině očekávat v důsledku ruské vojenské akce je snad pouze jedna: všechny. A všechny zaráz.

Americký generál varuje

[Americký Brigádní generál](#) v penzi Mark Kimmitt, který rovněž pracoval jako asistent Státního sekretáře za Bushovy administrace, varuje Ukrajinu, aby ihned začala vyjednávat s Ruskem a

docílila mírové ukončení válečné situace. Říká, že současná snaha navést na Ukrajinu co nejvíce zbraní způsobí pouze větší množství mrtvých a nic nedocílí.

Ukrajina už spotřebovala tak obrovské množství zbraní, že tím dokázala vyčerpat veškeré zásoby Západu. To, co je posíláno v současné době jsou starší zbraně, ne tak účinné, protože už ve skutečnosti není co jiného posílat. To povede pouze k prodlužování celého konfliktu, ke většímu nátlaku Západu, zhoršené inflaci, k nedostatku plynu a ropy a vyústí to v nulovou podporu ukrajinské vlády místní populací.

Ta jediná cesta z válečného konfliktu je v současné době vyjednávání o mír, ať už se ztratou území, nebo bez ní. Jinak dále protahovaná válka bez potřebných zbraní bude mít ničivý vliv nejen na vojsko v předních liniích, ale i na všechny ostatní Ukrajince.

Ukrajina ale ty mrtvé vojáky potřebuje!

[Málokdo si uvědomuje](#), že Ukrajina ty všechny mrtvé vojáky nutně potřebuje. Je možné, že kvůli tomu odstřelovali celou dobu Donbas, aby si je vyrobili. Celou dobu své „nezávislosti,“ od zrušení Sovětského svazu, je Ukrajina ten hlavní dodavatel lidských orgánů do Evropy a do Spojených států. Tohoto výnosného obchodu se okamžitě chytily místní kriminální skupiny a pak těžce nesly, když Rusové vtáhli do země a hrozil jim konec úspěšného podnikání.

Jenže Zelenský a jeho vláda jim vyšli vstříc. Kabinet ukrajinských Ministrů odsouhlasil, že v době stanného práva mohou velitelé vojenských oddílů potvrdit pravdivost poslední vůle svých vojáků. Každá poslední vůle přitom obsahovala přídavnou část, že v případě smrti, odkazuje podepsaný voják své orgány státu, anebo na dobročinné účely. Takže válka neválka, obchod s orgány se rozejel po příchodu ruských vojsk s ještě větší vervou. Laboratoře, kde byly orgány vyoperovávány se rozrostly a vůbec se svým posláním nijak netají. Vojáci, kteří byli pouze zranění a do těchto míst převezeni, jejich péči nepřežili.

Je to doslova zlatý důl, když si uvědomíme ceny, které jsou dnes za orgány placeny. Jen na ukázkou:

Ledviny až 150 000 Euro;
Kostní morek 33 000 Euro za gram;
Játra 250 000 Euro a víc;
Slinivka 70 000 Euro;
Plíce, oboje až 200 000 Euro;
Oční rohovka 350 000 Euro.

Takže teď už chápete, jak cenní jsou pro Západ mrtví ukrajinští vojáci a proč chce Západ bojovat do posledního Ukrajince?

Zbývá se ovšem ptát, na co je potřeba takové množství orgánů? Kdo tyto orgány používá a na co? Je opravdu tolik implantů zapotřebí? Anebo jsou orgány sbírány pro jiné účely? Jaké „jiné“ účely by to mohly být?